

BIBLIOTEKA
AL $\frac{1}{84G}$ DER

FLETORE

E

EKTACIJET

HREM

Naim bej Fragerit

HERCTYHJ'E DYTE

BIBLIOTEKA
"MARIN BARLETI"

SHKOLLJA

432

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKOLLJA

SHKOLLJA

Mr. Ily 5/4/62

QTYHECKRODA "MBROOBSIA"

ISTO II. LUARASI, Ulica Car Simyon N 63.

1908

De 1
899

272 (45/4965)

Daniel Solomi

+35

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
S H K O D E R

AR

SHKËR

NR. 111.

732

BEKTAĞIT P.

Bektağite besojne Zotn' e mađ e te ver-
tete, Muhamet-Aline, Hadixen' e Fatimene
eđe Hasan e Hysene.

Te dy-mbe-đet' Imamete qe jane:

Ali, Hasan, Hysen, Zejnel-Abidin, Mu-
hamet-Bakir, Xafer-Sadik, Musa-Qazim, A-
li-Riza, Muhamet-Teki, Ali-Neki, Hasan-
Asqeri, Muhamet-Mehdi.

Kane giđe at' Aline eđe mēme Fatimene.

Besojne đe giđe te mirete, qe jane te
par' e te pasdajme.

Se besojne miresine đe asaj i fālne.

Pla si besojn' e dūane ketā ađtū đe
Musan' e Merjemene đe Isan' e Gerbetoret'
e tija.

Te pare kane Xafer-Sadikne eđe plak
Haxi-Bektağ-Veline, qe eđe ng' ajo dere.

Ketā te giđe kane dene bej mir' e
mos bej keq.

Kesaj fjale i kane prurē bese Bektağite.

E verteta đ' e drejtā eđe mēndja e ur-

tesija ðe pìde miresite mbrëterojne ne
ket' uðe.

Bes' e Bektasive eote ñe uð' e përe, qe
ka përrpara drite urtesinë, vełazeriñe, mi-
qesinë, daçurinë, nderezinë eðe pìde mi-
resite.

Me ñ'áne ka lulët' e diturise, m'anet
tjater te se vertëtese.

Pla diturî e pa te vertëte ðe pa veł-
zerî s' munt te bënëte nderiu Bektasî i
vertëte.

Ndaj Bektasinqet pìdesia eote vëte Pë-
rendija.

Po nderiu eote ne ketë jete nekembes'
i Përendise.

Ne miresit te nderiut eote ðe zot' i ver-
tëte eðe ëngejt eðe Parajsa e pìde te mirate.

Ne ligesit eote djalî eðe Sketëpa e pìde
te keqiate.

P' andaj dúan' e perdórine miresin' e
urúare ðe némin' e mërgejne ligesin' e
małekúare.

Te pìda jane te nderiu, eðe Zot' i ver-
tëte vëte.

Se kur dëç te dil ne eëçt beri nderine
me fytýret te tija.

Bektasite besojne se qeriu nuke vdes,
po vetem ndepohet e ndrykohet ed' eote
gidenê ndaj Perendise, se tek' i biri pëi-
het' i ati.

Ajy, qe ben mire, del mire, ajy, qe ben
keq, gen keq.

Pa kus del qerezie bakohet me kafete.

Ua' e Bektasinet eot' e hapure d' e drejte,
eote ua' e urtesise d' e miresise per ata
qe kane ment.

Heriu s' eot' i pengulare po i liruare se
gidas, de gide punet' i ka ne doret te vet.

Po ka mendjene qe kupeton, qohene
qe xped, eprtime qe qeh, zemrene qe
ndan de vetedijene, qe pason gide punete.

Kestu ka gide c' i duhene me vethe e
nuke ka fare nevoje se jactesmi, qe te
kerkone getke; se gide c' i duhene ja da
Zoti me vethe.

Si bupi de grujaja, qe jane e s' kane
te ndare.

Me ne te kesjte te mase gume munt
te ndahete bupi nga grujaja, de me ne-
voje te keqe munt te miret' e dyjte.

Me mos pasure ngaje, sa me gume

merguare te jete nga fara gruaja, aqe më
mir' eote n' udet te Bektaciqet.

Grúaja s' pëihet' e s' mbulohete, vëç se
me mbuleset te turpit e te nderit.

N' udet te Bektaciqet bes' eote turpi ñe
nderi, qerezija e urtesija ñe gide miresite.

Ç' do fare pun' e keqe ñe gide ligesit'
e mapezit' e ñe pabesit' e ñelperite jane te
ndaluara e te malëkuara n' at' ude.

Ajo eot' uð' e Përendise ñ' e gide te
mirevet.

Bektacite fletore te bësese kane gide-
sine e më çume qerine, se Zoti Ali ka
dene: „Nëriu eote fletoreja qe flet, besa
eote qe fjale, po e çtuan' atá qe s' dine,
besa eote ne kraheruar, nuk' eote ne karte-
çkruar“.

Bektaciu ka zëmrene, çpirtinë, mën-
djene ñe vëtedijene, pa ñe trunq' e poen'
e ñe vendin' e çterpine ñe nder' e sandrene
te pa-feliqure.

Nuke vëtem ne mësht te tyre Bektac-
ite, po ñe me gide qerezine jane vële-
zer' e çpirt.

Duane si çpirtin' e tyre ñe te tjërete

mysliman' e te kriçtëre ðe çkojne mir' e
bükure me gïde qerezine.

Po më çume duane memedëne eðe me-
medetárete, qe kjó eçte m' e mire nga gïde
te mirate.

Bektaçiu e do qerezine, i ndih varfe-
rise, ka meçire e ðembje ne zémere, eçte
çpirit mire.

Se uða keçtu eçte, po s' qe keçtu, eçte
jaçt' uðese.

Bektaçiu per te hyre mire n' uðet du-
het te jete qeri i mbaruare se gïðaç.

Kuç do qe eçte ne ket' uðe, ðuhete
Bektaçi e s'ka më nevoje.

Po ajoy, qe do t'aferóhete më çume,
mer dore nga Ata ðe behete i brendesme.

I brendesmi duhet te jete qeri i mire
fare se gïðaç.

Pa kuç do nga te brendesmite te vi-
çet e te behete varfe (q' i done dervisç),
mer se riç dore nga ata.

Po pastaj më s' munt te xviçete, se
nuk' eçte e uðese.

Varfa duhete te jete çerbëtor' i qere-
zise ðe i urt' e i bute çume, te jet' i u-
let' e balte, ðe n' e çafte, ðe n' e goditte

qeri, te mos mpreon' e te mos dote fjale,
po te kete durim.

Varfa kur te jet' i martuare pa vëure,
munt te pije dhe si te vëete ne çepit e
ne femijet te tija.

Kur ep fjalene, qe s' eote per te mar-
tuare, mer serie dore, pa nga ajo fjale
s'munt me kupe te kdhete.

Varfet' e pamartuare pine ne çepit, qe
dhete teqe e dergah.

Kane qe krye, qe dhete Ate e Ude-
peshes.

Çdo varfe ka qe pun' e qe çerbese
me vethe.

M'i mað' i tyre quhete Çpene, qe çpie
te Udepeshesi atá qe duane te marine dore.

Kur jane cum' Ate, xçdine qe syreç
ð' e vene te pare, ay quhete Gye.

Ter ketu jane mjaft dhe pun' e ndese
mbarohete fare mire.

Plo dhe nga qe here jane cumë Gye,
pa ne mest atá xçdine qerin eð' e bejne
Stergye.

Per te bere qe qeri i brendesme, a q'i
brendesme varfe mer dore nga Ata. Per

te ñene ñe varfe fjalën' e pamartëses' a te
benët Ate duhët te mare dore nga Gÿci.

At'ë Gÿç' e Stergyçë, qe ñuhëne Uðe-
pëfëñes duhëte gïðe te jëne ñëres te mba-
ruare se gïðaç pas uðese.

Ata qe mapene dore nga Uðepëfëñesi,
hyjne ne vargut te te mirevët, së gïðe
te mirete jane zëne dore-per-dore, pa këu
ðe ay hyn ne pëðt e ne raðet t'atyrë
Zoteriñe.

Andaj ñëriu, qe hyn n'ate uðe i le gïðe
ligesite ðe mba vëtem miresite. Më zë-
mere te fëliquire, më çpirt te këq, më
vëtiqe te lige, nuke munt te futëte ñëriu
ner te mirete, qe jane t'aferuar te Përendija.

Ketu duhët te ñohë vëthëne ñëriu, së
ay qe kupëton vëthën' e tija e di ç' ehtë
Përendija.

Dote jëte ñëriu qëng'i bule, jo egersire.

Te jëte i apesyere, i drejte, i mesuare, i
dagure, te këte gïðe miresite, q' i duhëne
ñëriut.

Kejo uðe ehtë uð' e miresisë, e miqesisë,
e urtesisë, ð' e vëñazerisë.

Mekat' e maðe ehtë ne ket' uðe, qe ka

lulë te bukura m' ere te mire, te hëdhe
qeriu gëmba e fëpa dhe gur' e plëhe, si-
ndekur e bejne te pa-diturite.

Se kjo ude nis nga miresija dhe del
ne miresit.

Ude-peshësi, q' er dore, dote: „Sot ke
zene doren' e Përendise e je bagkuare
me te mirete, andaj te zë miresin' e te
jë n' udet te atyre dhe te keqijate t' i ha-
roë. Tek s' ke dhene, mos më, dhe te ma-
dit dhe te vogelit beji ndër, mergohu nga
djalezite, nga ndyresite, nga te paudate,
nga gide te keqijate e hyre ne miresit
dhe ne vëlazerit, etj etj“.

Bektasiu gruan e çokut e ka motre,
plaken' e mjere e ka meme, te varferin' e
ka vëla, gide qerezine e ka mik. Vëtijën'
e ka te mire, zemrene plot meqire, çir-
tine me embelsire, se ude e tija e te ve-
tem miresija.

Pa keto s' munt te jete kupe Bektasij
qeriu.

Vëlazerija, paqesimi, dësuriya, meqira,
aferimi, miqesija, vëtij' e mire e gide te
mirate jane dritat' e udese.

Mê çume nga te gida dagurija eëte a-ferim e falje ne ket' uëe.

Më gide keto, kane eëe Bektagite më vethe ne far' agerimi e ne falje.

Agerim kane *zine*, qe mbajne per te ngarat' e Qerbëläse äete ditet' e para te henese, (qe ðuhete Muhapëm).

Ca s' pin' uje fjëet ato dit, po kejo eët' e tëpere, së te nëntene dite mbremanet u-ää funt per lufte äe për te äetene pas drëke râne degmimtare Imam-Hyseni më qerezin' e tij ne ate kohe vetem mbene pa uje.

P' andaj *Zija* vertet mbahete äete ditt, po ujete vetem te nëntene mbrema e për te äetene pas drëke s' pihete. Po ay qe do, më zit baëke äe uje munt te mos pije.

Kejó pune pefën dagurine, qe kane Bektagite ne gide te mirete.

Pa kane äe ne falje më vethe (q' i ðone *Nijas*) te çlënë t' urlete e bejne te pake fare, te tjerete e bejne pak më te çume.

Kjo falje munt te behete äe ne fale-toret (qe ðuhete xami).

Po atje munt te bejne ðe faljene qe
ðuhete *nemas*.

Se ðe até falje s' e mohojne Bekta-
çite, si ðe aperimn' e hénese (qe ðuhete
remëzan), eðe giðe punet' e tjera te bësese.

Se te giða jane te nevoçime per qerezine.

Çerbetor' i faletorevet ben ðe vlesen'
e martësene, kelet ðe te vdekurit ne ðet
e ben giðe çerbësat' e punet' e tij.

Bektaçite para e pas buke done:

„Zot' i vertëte! Çtô e çumezô, se Ti
uqçen e mban giðesine, çdo e mire vjen
teje, qerezis' e giðe kafçevet u ke bere gati
pojtjene, miresija e meçira jote kupe mos
u mergofte neç“.

Zot' i mað! Muhamet-Ali! By-m-be-
ðet' Imamé! giðe ju te mire! Haxi-Bek-
taç-Veli! U qofçim fale!

Ne gaz e ne dasme done.

„Zot' i mað e i vertëte! Ep e çtô gaz
ne qerezit e mos ep helme, brëng' e te
keqija, fal giðe miresite“

Pefé uðen' e drejt' e mos na lere n'
epesire.

I levdulare qoft' emeri yt tanî ðe
kurdohere!

Zot Muhamet-Ali! Hatixë! Fatime!
Hasan e Hysen! Haxi-Bektas-Veli!

Ëide ju te Mire!

U qofëim fale.

Ne vëset done:

Zot' i vertete! Më urdërit t'ent e n'
emerit tënt! Fal baskimn' e dagurine, ep
aferimn' e largo mergimne, fal fat-bar-
desine e gide miresite.

Per Dautn' e per Sylejmane! Per Ha-
run' e per Musane! Per Mërxjemen' e per
Isane! Per Muhamet-Aline! Per Ha-
dixen' e per Fatimene! Per Hasan' e per
Hysene! Per Haxi-Bektas-Veline! per gide
Zoterinte tane!

Nd' udet te Muhamet Aliut, me fja-
let te Imam-Xafer-Sadikut.

Ne marteset mbi keto fale etoj de keto:

Baskoji si baskove Ademne me Ha-
vane, Muhametne me Hadixene, Aline me
Fatimene.

Fal jet' e dite e femije te mire e t' urte,
te jete dera e hapure per jete, etj.

Ne vdekjet done:

Zot' i madh e i vertete! Ti kelet ditene

ne natet e natene ne ditet! Nxjer te galine nga i vdekuri, e te vdekurin nga i gali! Gide teje vine e tek Ti kðehene prape! Fal mekatat' e nderzise per te madt t'at! e nxirna ne drite, se Ti je drit' e dritese.

Te qofsim fale per jete! etj, etj.

Pa ketu Bektagite s' kane ðe nevoje per guhe te huaj ne punet t' uðese.

Bektagite qajne vetem me lot, nuke me kuj' e me ulerime kupe.

Te vdekurine s' e vene çrejt ne vapt, zin' e mbajne me zémere, te vdekurin, e zene gidenê ngoje per mire ðe done: „I ndritte çpirti e i qoft' i gezuar“.

Uð' e Bektaginet gide nderzine e ka mik ð' e zê ne çpirt e ne trup.

Po ketó i dine Bektagit' e mesuar e atá qe jane t' apesyere.

Bektagit' e vertete e do bese, qe te kete nderiu, e kane mik kry' e sipër ðe vëla e te dæure, s' e zene te huaj kupe.

Pa s' mohojne noqe bese, po te gida i kane me nder. Eðe fletoret' e bësevët ðe atë jete nuk' i mohojne.

Bektagite kane dite te  enuare bajramn'   pare me n  te henese (qe duh te Ceva ); te dytene me  ete te h nese (qe quh te Bilhix ); ditenn'   r  (qe duh te Novrus) me  ete te marsit;  e te n mbe- eten'   h nese (qe duh te Muhap m). Te  ete ditet'   Zise kendojne te ngarat'   Imam vet.

Nd n se  do dite e t'   P rendise  '   mir'   '    enu are per Bektagite.

U e-p f nesite, q' i fal ne se vert tes'   miresise  e mergojne g n  tren'   ligesine,   e i kane g de n rezine femij'   te da ure pas u es se Muham t-Aliut, duhet te j ne n res m  ment   m  urtes  te  ume, m  kendim  te mesuare mjaft, se n riu i p mesuar'   i pa apesyre e te dru i pa-g  ndure, i pa-dituri e te si i mituri.

U e-p f nesit te j ne n res te vert te, te mos k ne te m ta, si k ne sot, te k ne v tij  te mire  ume, te l ne lake-mimn'   ma    ne  e menit'   mapezite, p rjen'   d hjen'   babezine, te p met'   te pa  at'   g de te keqijate, qe j ne ja t' u es se n rezise.

Te perpiqene dit' e nate per atë komr
q' i quan Ate, e pergerohete per atá, te
punojne baqke me paresin' e me plesqesine
per cpetim te Cqiperis' e te Cqipetarit,
per diturit e per qyteterit te Kombit e te
Memedeut te tyre, per guhen' e vet ñe
per gide mbrodesit' e mbaresite etj, etj.

Te paqesojne qerezine, te perkujdesine
varferine, te mergojne ligesit' e mapezite,
te vene nd' ude gide punet' e nevojtime
te qerezis' e te beses' e te sjelene gide
miresite etj, etj.

Baqke me plesqesin' e me paresine te
bejne dagurin' e velazerine e ñe qesin' e
miqesine ne mest te gide Cqipetarevet, te
mos ndahene qeri nga tjatri, te Kristet' e
Myslimane te jene tok, pa te vene gide
punete mbrod e mbare, te mos çahete sot
Cqipetari, qe ka qene i levdue ne gide
bote gidenje.

Ketó te tera per atá qe mbleqene mentt'
e mendohene ñe punojne me degir' e me
ment s' jane pune te renda fare, po jane
çume te lehta.

Kur te bejne ketó pune, ahete u ñem
Ate e Ude-pesqes, pa sot s' u ñem dot.

Zot' i mađ e i vërtëte!
Eđe giđe ju te miret!
Mos na lini këq' e këkrete,
N' apatit e n' epesiret!

Po falini Cqiperise
Fat-barđesin' e lirine,
Gaze ne vendit te zise,
Eđe giđe miresine!

Epi Cqipetarit drite,
Zot' i vërtëte, to ęohe,
Te mare vę miresite,
Te vërtetene tã ęohe.

Fali ęesin' e baękimęe.
Trimerin' e urtesine,
Zoterizen' e ępetimęe,
Besen' e vęłazerine.

Te jete i pa-ęęęuar,
Me ęer ne jete te pęęe,
Po si Zot' i Zoteruar,
Vet ay te mibreleręe!

BIBLIOTEKA

"MARIN BARLETI"

SHKODER

432

NR. 111

SHKODER

Inv 51116

VJERGA TE LARTA

B E S A.

Besuname Përendine,
Eðe Muhamet-Aline,
Hadixen' e Fatimene,
Eðe Hasan' e Hysene.
Imamet te dy-mbe-ðete,
Qe igine te vertete.
Këmi mem' e at' Aline,
Qe na la uð' urtesine,
Te pare këmi Xafere,
Me gide çoket' e tjere,
Pa këmi per qerezine,
Plak Haxi-Bektas-Veline.
Qe igtë nga ajo dëre,
Andaj mori gide nare.
Besa jon' eçte qe fjale,
B' ajo fjale s' eç' e çale,
Eçte fjal' e Përendisë,
Q' i duhet qerezisë,
Eçte qe fjal' e vertete,
B' e pa vdekure per jete,
Nuke eçte fjal' e kote,
„Bej mire, mos bej këq dote“
Ajj, qe mba kete fjale,
I qenyer s' munt te dale.

Ajy, qe qeh Përendine,
Miresin' e urtesine,
Kesaj fjale i sjel bese,
Se kjo fjale s' munt te vdese,
Ne kemi velazerine,
Bese eke miqesine,
Te Miret' udene tene,
Ketu na e kane lene,
Kete neve kemi bese,
Per jete kjo dote mbese,
Kjo 'ete bes' e Përendise,
Be lig' e velazerise,
Kjo 'ete bese per qerine,
Se e ndriton qerezine.
Do t' i fale Përendise?
Beji mire qerezise.
Kejo eke ude jone,
Te Mirete kete done.
Pa ne ge nuke mohojme,
Gide beset' i nderojme.
Se kemi velazerine,
Me te gide qerezine.
Bes' e Zotit te vertete,
Eet' e verteta ne jete.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER

PERENDIJA.

Zot' i mađ e i vertete,
Ne gidesit eote vete,
Ajoy eote gidesija,
Gidesija eot' e tija;
Ajoy eote krej ðe fundi,
Pa ate s' ka vent gekundi.

Ç' do gë, qe na gohen syte,
Eot' Ajoy, se s' ka te dyle,
I urti nga do te kðehet,
Fytyr' e tij i pefehet,
Se e tere gidesija,
Tregon bukurin' e tija.

Zot' i mađ e i vertete,
Eote e verteta vete,
Pa ka bese miresine,
Urtesine e qerezine.

Tek' eote vełazerija,
Atje eote Perendija,
E drejta eđ' e verteta,
Jane besa pa te meta.
Zoti kerkon dajurine,
Herezin' e urtesine.

Ajoy qe ben miresine,
E ka afer Perendine.

Perendija miresine,
Do nga nê ðe miqesine,
Pa tjatere s' munt te doje,
Se po nuke ka nevoje.

Miresi e nderzise,
Ete uđ' e Përendise,
Eđe vete Përendija,
Ete vertet miresija,
Papò kuđ ben miresine,
Ka me vëhte Përendine.

Bë te mirete, sa jane,
Bë gıdesin' ane mb' ane.

H E R I U.

Zot i mađ e i vertete,
Kur dë te dil ne ęęet vete,
Kreu ne jete ęrine,
P' atje e ęen Përendine.

I đa fytyren' e Tija,
Bë gıde ę' kig gıdesija,
Çirtin' e Tij i ka đene,
Bë ne kembes e ka lere!
Për te treguar' i lere,
Vet' Ajy ęeri ęte bere!

O ęeri! te qofga fale!
E kupetove kete fjale?
Eđe vete Përendija,
Eđ' e tere gıdesija,
Ndaj taje te tera jane,
Te Mirete ęu na đane.

S' ka më te nalte ne jete,
Nga heriu i vertete,
Se mendje e qerezise,
Ete per e Perendise.

Heriu ka vetedije,
Opirt' e zemer' e velije,
Te drejtene munt ta sohe,
Be te mirene ta nohe.

Parajisa de Sketepa,
E gide ç' jane te tjera,
Be enpeli ede djalë,
Jane gide tek' i galë.

Kuc qohu vethen' e tija,
E di ç' ete Perendija.

FIJESIJA.

Fijesija 'ete pa ane,
Yjte nisj' e sosje s' kane,
Si na done dilurite,
Se ato na anen drite,
Hapesirese pekundi,
S' i pendete krej e fundi!
Kent fyl nuke ka ne jete,
Se, po nuke munt te kete.

Dieleli 'ete q' yll' i zjarte,
Qe ndrin po si top' i arte,

Bëu eot' i bir' i tija,
Ie druë nga gidesija,
Eote qe yll si i çuar,
Ie dengilë eot' i mbuluar.
Hena sojë eote ndare,
Ne kohe çume te pare.
Bëu nuke eot' i pake,
Pa çih mir' e nde ment jake!
Së ka më vethe qerine,
Qe kupeton gidesine.

Pa d' e tere gidesija,
Ndryçohet si qerezija,
Hena hahet e drobitet,
Pa mblohet' e perseritet.
Ierezija qe ndryçohet,
Nuke vdes as pakesohet.
Tëq' i biri jete-pati,
Eote pëchurë i ati.
Kosa vertet e kop bare,
Po mbin seriç fare-fare.
Ajj q' i sjell Zotit bese,
Kupe nuke munt te vdeje,
Urtesit' e miresite,
Ato na nxjepen ne drite,
Së qerine miresija,
E çpije te Përendija.
Ajj qe nuk eot' i mire,
Futete ne epesire.

TE MIRETE.

Sa te mire kane qene
Ketó fjale kane ðene,
Levduane miresine,
U perpoqne per qerine.
Këu ða Musaj më Hapune,
Pa ndësne më Firaune,
Eðe Jahjaj më Isane,
Q' i munduan' e i vrane,
Ibraimi eð' Ejupi,
Be Isufi e Jakupi,
Dauti e Sylejmani,
Se jane qe, mos i ndani
Ketë ða ðe Muhameti,
Se nga te paret' i geti,
Besa eçte vëtem qe fjale,
Iëri soje s' munt te dale,
Nuk' eçte ne karte ekruan,
Eçte brenda ne krahuar.
E çtuan atá qe s' dine,
E s' e qohin Perendine.
Se po vëtem miresija,
Miqesi e qerezija,
I duhëte qerezise,
Pa 'çte bes e Perendise,
Atá qe besojn' Aline,
Fort mir' e bukur' e dine,
Haxi-Bektac! te jam fale!
Qe na msove ketë fjale.

MIRSIJA.

Mergohu nga ligesite,
Miresin' e mba si bupe;
Miresija 'ëte qe drite,
Qe nuke gëhete kupe.

Miresija s' eot' e gëkrete,
Eëte drit' e Përendise;
Drit' e Zotit te vertete,
Eëte drit' e gëdesise.

Miresija te hapohëj,
Te mirete nuk' i donim;
Ligesija te levdohej,
Te liqte s' i malëkonim.

Perse e duam Aline?
Eëte te tere te miret;
Se duame miresine;
Qe s' na fut ne qesiret.

Pse e duam Fatimene?
Imamet te dy-mbe-ëete,
Hasane eëe Hysene?
Se icine te vertete.

Së kisine miresine,
S' patne kupe ligesite,
Icine me Perendine,
Na lane ðe nevëj drite.

Kupe s' humbët miresija,
S' çuhët drit' e Perendise;
Humbët vâlë Perendia?
Zot' i mað' i gëdesise!

Mos e ndy çpirtin ne jete,
Zemerene mos e lyëj;
Çko n' uðezet te vertete,
Mos u kðe e mos u dyëj

Mos i hiq pas ligesise,
Së te fut ne epesiret!
Mër uðen' e Perendise,
Te baçkohëç me te miret.

Mos bej këq kupe, po mire,
Kjo eçt' uð' e Perendise.
Ki ne zemere meçire,
Eðe ndihi nerezise.

Mos u perzje me Syfjane,
Mos u bej me Mavijene;
Me Jezitn' e me Mervane,
Po baçkohu me Hysene.

Kur dua kam át' Aline,
Eðe meme Fatimene;
Qyç' e beke ligesine?
Qe te rjek me Mavijene!

V D E K J A.

Nga vera dimrine nxjepin,
Duart' e motit te arta;
Nga dimeri prape veren,
Me lule si pruç te zjarta!
Dita q' eçte aqe bardoçe,
Pjesh naten' aqe te zezë!
Po ðe nata bukuroçe,
Pjesh te gdit' e mengëze!
Nga i galë e ka nxjere,
Te vdekurin Zoti vete;
Nga i vdekuri perhëra,
Te galen se rig në jete!
Tek i biri jete-gati,
Qe pon sot në keçe jete;
Eçte fëshure i ati,
Kjo eçte na' e veriste.
Hena hahet e drohëet,
Nxihet e behëte stëpe;
Po mblohet e perseritet,
Prap' e vjen pesh kundohëre.

Lulëte vjet iëin ëare,
Po prape sivjet u-ngrine;
Jan' ato q' iëin më prare,
Të Zoti ven' andëj vine.
Bilbili qe ë deponte,
Hëriu ne mot te prare;
Ay kendon ëdë sontë,
Bë hëriu s' i 'ëte ndare.
Atá qe qene, në qeme,
Eëdë nëvë do te jëmi:
Jane në atá, qe lëme,
Gëtke s' këmi ku te vëmi.
Te vëg rë bukur' ë mire,
Gidë ç' ka ne kete jëte;
E ç' levrin ne hapesire,
Pëfën ketë te vertëte:
„Pëd' i përjëtëgm' ë p' ane,
Dridhën gid' ë potu'lohën;
Përsëritën gidë ç' jane,
E kupe nuke qetohën“.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
S H K O D E R

V E T E D I J A.

Fletorë e Përendise,
Për të Zon' e diturise,
Eg' e tere gëdesija,
Q' eëte vete Përendija!

Yjte më guhe të zjarta,
Jane shkronjezat' e arta,
Që tregojnë Përendinë,
I peshjnë bukurinë;
Pinë më rad' e në sere,
E nxjerrin në ęęët të tere.

Po dëlbi i gëdesise,
Eëte mendj' e ęerezise,
Atje eëte Përendija,
Eđe vete vetedija,
Që pykon đe epi gezimne,
A mundimn' e hidërimne.
Ajo, duke hapur dëren,
Epi Parajsen' e Sketëpen,
Punën ajo e ęeh vete,
Gyq' i saj eëg' i vertete.

Ay, që bën muresinë,
Ka më vethe Përendinë.
Ay që bën ligësite,
Ka djalë e djalëzite,
Papo dël nga ęerezia,
Mbëtetë si bagetija.

Se djalë me djalëzine,
E çriene ne gremine.

Zot' i mađ e i vertete!
Te qofsim fale për jete,
Mergona nga mapezite!
Nga te gida ligesite.

DITE E ÇENUAR.

Na erđi dit' e çenuar,
Zot' i mađ e ka derguar,
Priteni duke gezuar,
Ešte dit' e Përendise.

Ešte dit' e miresise,
Ditez' e vëlazerise,
Zoti ja ða ھرerezise,
Për paq' e për te qafuar.

Zot' i mađ do ھرerezine,
Urtesin' e miqesine,
Beri me ment ھرerine,
I ða gide miresite.

Pa i fali kete dite,
Qe ngre zihet e merite,
E gezon gide çterpine,
Vjen baçe me Përendine.

F A L J A.

Zot' i mad e i vertete!
Te qofgim fale per jete!
Falna genden' e fuqine,
Miq' e gide qerezine,
Bena te urt' e te mire,
Epna ne zemre meqire,
Falna gide urtesite,
Miresit' e diturite,
Mos na lere n' eperire,
Pefena uqen' e mire,
Dergona ne eprtit drite,
Te qoheme miresite.

Mergona nga ligesija,
Nga punerat e keqija,
Prej qdo fare marezije,
Qe s' i ka qeriut hije,
Nga te ligate vetija,
Qe nuk i qas vetedija.

Bena qeres te vertete,
Pa te keq e pa te mete,
Te mos jemi fajetore,
Te liq, te misr e te gore,
Te ndyre e te pa bese,
Te mundure e pa eprese,
Nga te ligate mergona,
Ne miresit aferona.

Mos na lere ne mundimë,
Ne smundje dë ne lengimë.

Falna Zot' i mađ urate!
Të mos bijem ne mekate,
Më vełazeri te gkojme,
Jetene tã tragegojme!

Nga çdo myxyre gjetona,
Uđen' e drejte tregona.

Mos na lere kupe gkrete!
Zot' i mađ e i vertete!

F U N T.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER